

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 59. Persecutio durat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. multitudinem converterunt, in Regione, que
A.C. 455. ad quam Jesu Christi Nomen necdum
 pervaserat. Collatis consiliis, quid facto
 opus esset, ut ibi Evangelium prædicare-
 tur, & Sacramentum Baptismi administra-
 retur, miserunt nuncios, qui superata ere-
 mo ad Romanorum Civitatem, nempe
 intra Imperii fines positam, emerferunt.
 Rogatus loci Episcopus, ut Presbyteros,
 & Ministros ad populum nuper conver-
 sum mitteret, magno lætitiæ sensu, quod
 petebatur, fecit. Ædificata est Ecclesia,
 & plurimi ex Barbaris baptizati; quod
 ubi, Auctore Capsur, ad Genserici aures
 perlatum, Servorum Dei pedes posteriori
 parti quadrigarum jungi imperavit; ita-
 que per Sylvas, & sentes decurrentibus
 equis Martyrum corpora frustillatim dis-
 cerpta. Lamentabantur Mauri, Martyres
 autem in transitu se mutuo conspicientes,
 dicebant: *Frater mi! Deum pro me ora!*
dedit Deus, quod nobis erat votorum
summa. Ita ad Regnum Cælorum per-
venitur. Ad horum Martyrum Sepul-
 chrum magna miracula edita sunt.

§. LIX.

Persecutio durat.

c. 12. **H**is Gensericus, in Catholicos multo
 magis accensus, in Provinciam Zeu-
 gitanam misit quemdam, Nomine Procu-
 lum, qui omnes Episcopos vasa sacra, li-
 bros-

que, scilicet ut arma Ecclesiastica extorqueret, tradere cogeret. Responderunt Episcopi, nefas fore, si hæc traderent; ergo & illa, & quidquid alicujus pretii esse videri poterat, Barbari diripiunt. Tunc linteis, quibus Altaria prius tegebantur, interulas, & femoralia sibi aptarunt. Proculus, horum malorum causa, haud diu postea, linguam sibi ipsi dentibus præciciens, animam exhalavit. In illa etiam persecutione factum, ut Valerianus, Episcopus Abenzenus, octogenario major, cum libros, & res sacras tradere constanter recusaret, solus ex civitate projiceretur, & prohiberetur omnibus severissime, ne quis expulsum vel in Civitate, vel ruri, in Domum suam exciperet. Itaque S. Senex, nudus in via publica, aeris injuriis vexatus, diu jacuit. Ipsi memoriam Ecclesia 15. Dec. colit.

Sæculum V.
A. C. 455.

Martyr. R.
15. Dec.

c. 13.

In quodam loco, quem Regiam vocabant, Catholici clausam Ecclesiam aperuerunt, ut Festum Paschatis celebrarent. Id ubi Ariani explorarunt, ex eorum Presbyteris aliquis, cui nomen *Adduit*, collecta armatorum manu, Catholicos aggreditur. Intranctis gladiis, alii proxime positarum domorum tectis conscensis, & immissis per fenestras sagittis Ecclesiam infestant. Cuidam Lectori, in Suggesto stanti, & Alleluja cantanti, telum gutturi infigitur, elabatur manibus liber, ipse corruit,

Hist. Eccles. Tom. VI.

A a a

ruit,

Sæculum V. ruit exanimus. Multi, in gradu Altaris
A.C. 455. stantes, sagittis, & jaculis, confodiuntur.

Si qui animam necdum egissent, tormen-
tis deinde affecti, & ferme omnes, præ-
sertim conditione spectabiliores, occisi.

Martyr. R. Horum Martyrum memoria quinta Apri-
5. April. lis in Ecclesia agitur. Tinuzudæ, & in aliis
locis, Ariani, furore ardentis, irruptione
facta, tempore, quo Fidelibus Communio
distribuebatur, Corpus, & Sanguinem JE-
su Christi, in terram effusum, pedibus
conculcarunt.

Genfericus, instigantibus suis Episco-
pis, præceperat, ut præter Arianos nulli
alii in Domo sua, vel filiorum ministraret.
Inventus est unus Catholicus, nomine Ar-
mogastus, qui Theodorico Regis filio ser-
viebat. Hunc sæpe cruciarunt funibus ex
intestino confectis, quibus frontem ejus,
& crura constringebant. Ipso vero Crucis
signo se muniente, & Cælum aspiciente,
funes rumpebantur. Ergo fortiores fu-
nes, ex cannabi plexos, adhibent; sed &
hi, S. Martyre JESU Christi Nomen invo-
cante, solvebantur, cumque, capite inver-
so, uno pede suspendissent, conspicienti-
bus in molli lectulo dormienti similis vi-
debatur. Theodorico, Armogasti Domi-
no mandare volenti, ut ei caput amputa-
retur, obstitit Jocondus, Presbyter Aria-
nus, dicens: *diversis suppliciis fractum*
eneca; at si capite plecti jubeas, Romani
bono.

honores Martyrum mortuo exhibebunt. Sæculum V.
 Per Imperium universum Barbari veteres Provinciarum Incolas Romanos vocabant. Igitur Theodoricus Armogastum in Provinciam Byzacenam relegavit, ut ibi terram foderet. Tumque ut majori rubore virum ingenuum confunderet, in vicum prope Carthaginem accersitum, vaccarum custodem esse iussit. Cum Sancto Confessori fuisset revelatum, propinquum esse suæ mortis diem, ad virum Catholicum, cui Nomen Felix, Principis Dispensatorem, dixit: *rogo te, ut sub ista quercu me sepelias. Nisi feceris, Deo rationem reddes.* Felix, qui Virum Sanctum Apostoli loco habebat, respondit: *hoc Deus non lit! sed in Ecclesia sepeliam, & honores, quos mereris, exhibebo.* Verum, Armogasto instantius roganti, noluit, quod petebat, negare, & ne tristitiæ causa esset, promisit. S. Confessor post paucos dies animam reddidit; tunc Felix ad pedem arboris fodere cepit, sed terræ, & radicum durities obstabant. His tandem præcis, cum profundius rimaretur, e subtilissimo marmore Sarcophagum detexit, qui S. Confessoris corpori condendo destinatus videbatur.

Alium Virum Catholicum, nomine Archinimum, ex urbe Mascula, variis artibus tentarunt, ut Fidei renunciaret. Rex quoque blandiebatur, & immensas opes spon-

A a a 2

debat,

Sæculum V. A. C. 455. debat, sed tandem inflexibili caput amputari jubet. Verum Martyrii Gloriam rap-
 turus secreto mandata dedit; ut si mor-
 tis hora instante trepidaret, necaretur, si
 sibi constaret, parcerent. Cum igitur im-
 perterritus fatalem ictum operiretur, vi-
 vus dimittitur.

Satur, quem Hunericus Rei domesticæ
 præfecerat, sæpe Hæresin Arianam liber-
 rima lingua insectabatur, hunc Diaconus
 Arianus, cui Nomen Marivodus, seu Vari-
 madus, detulit; instabat Hunericus, ut
 Arianam Doctrinam amplecteretur, addi-
 tis minis, nisi imperata faceret, domo, bo-
 nis, mancipiis, & liberis privandum, uxo-
 rem quoque, a latere ejus avulsam, ipso
 præfente, Camelorum Custodi traden-
 dam. Satur nihil recusabat, sed uxor ipso
 incscio moram rogavit; tum ad eum in lo-
 cum, quo secreto oraturus secesserat, ve-
 nit, dissipati in latera, atque tergum erant
 crines, scissa vestimenta, sequebatur pro-
 les, & filiulam, necdum ab lactatam, bra-
 chiis tenebat, hac ante Patris pedes, ipso
 non advertente, deposita, Mater Mariti
 genua complectens ajebat: *per tuam,
 meamque Salutem, per communes liberos
 rogo! ne nos pessimæ servituti damnes. No-
 bili genere nati sumus. Me me ipsam, dum
 vivis, infami ludibrio eripe! Deus scit, te
 extremæ necessitati cedere.* Ipse respondit,
 Job. 2. 10. verba Job adducens, *quasi una de stultis
 mulie-*

mulieribus locuta es, si diligeres me, non in mortem secundam præcipitares. Quidquid de me homines statuerint, nunquam memoria excident Domini verba: si quis non reliquerit uxorem, & filios, & agros, & domum suam, non potest meus esse Discipulus. Sæculum V.
A.C. 455.

Tunc S. Confessor rebus omnibus spoliatus, ad miserrimam mendicitatem redigitur. Ne vero fugæ solatium superesset, urbe egredi prohibetur. Hos tres Martyres Ecclesia vigesima nona Martii colit. Luc. 14. 26.
Martyr. R.
29. Mart.

Post hæc Genfericus, Ecclesia Carthaginensi claudi jussa, Presbyteros, Ministrosque, nam Episcopi nulli erant, in diversa loca proscripsit. Hæc rerum facies, usque ad Zenonis Imperatoris tempora duravit. Imo Genfericus etiam in Provinciis, ab Africa remotis, in Hispania, Italia, illis præsertim partibus, quæ Meridiem spectant, in Sicilia, Sardinia, Græcia, Epiro, Dalmatia, & usque in Venetiam, plurima mala Catholicis intulit. Quippe, Maurorum auxiliis auctus, sublato Valentiniano, singulis annis, redeunte vere, bellicas naves jam in Italiæ, jam Siciliæ, aut aliarum Provinciarum Orientalis Imperii oras mittebat, ex quibus Piratæ, facta excensione, rapinis omnia vastabant, ingentem captivorum multitudinem abstrahabant, & integris civitatibus perniciem afferebant. Procop. 1.
Vandal. c. 5.